

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

महादेव कृतम्

॥ श्रीवराह कवचम् ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ श्रीवराह कवचम् ॥

आद्यं रङ्गमिति प्रोक्तं विमानं रङ्गसंज्ञितम्।
श्रीमुष्णं वेङ्कटाद्रिं च साळग्रामं च नैमिशम् ॥

तोयाद्रिं पुष्करं चैव नरनारायणाश्रमम्।
अष्टा मे मूर्तयः सन्ति स्वयंव्यक्ता महीतले ॥

श्री सूतः
श्रीरुद्रमुखनिर्णीतमुरारिगुणसत्कथा।
सन्तुष्टा पार्वती प्राह शङ्करं लोकशङ्करम् ॥ १ ॥

श्री पार्वती उवाच
श्रीमुष्णेशस्य माहात्म्यं वराहस्य महात्मनः।
श्रुत्वा तृप्तिर्न मे जाता मनः कौतूहलायते।
श्रोतुं तद्देवमाहात्म्यं तस्माद्दुर्णय मे पुनः ॥ २ ॥

श्री शङ्कर उवाच
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि श्रीमुष्णेशस्य वैभवम्।
यस्य श्रवणमात्रेण महापापैः प्रमुच्यते।
सर्वेषामेव तीर्थानां तीर्थराजोऽभिधीयते ॥ ३ ॥

नित्यपुष्करिणी नाम्नी श्रीमुष्णे या च वर्तते।
जाता श्रमापहा पुण्या वराहश्रमवारिणा ॥ ४ ॥

विष्णोरङ्गुष्ठसंस्पर्शात् पुण्यदा खलु जाह्नवी।
विष्णोः सर्वाङ्गसंभूता नित्यपुष्करिणी शुभा ॥ ५ ॥

महानदी सहस्रेण नित्यदा सङ्गता शुभा।
सकृत् स्नात्वा विमुक्ताघः सद्यो याति हरेः पदम् ॥ ६ ॥

तस्या आग्नेयभागे तु अश्वत्थच्छाययोदके।
स्नानं कृत्वा पिप्पलस्य कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् ॥ ७ ॥

दृष्ट्वा श्वेतवराहं च मासमेकं नयेद्वादि।
कालमृत्युं विनिर्जित्य श्रिया परमया युतः ॥ ८ ॥

आधिव्याधिविनिर्मुक्तो ग्रहपीडाविवर्जितः।
भुक्त्वा भोगाननेकांश्च मोक्षमन्ते व्रजेत् ध्रुवम् ॥ ९ ॥

अश्वत्थमूलेऽर्कवारे नित्यपुष्करिणीतटे।
वराहकवचं जप्त्वा शतवारं जितेन्द्रियः ॥ १० ॥

क्षयापस्मारकुष्ठादौः महारोगैः प्रमुच्यते।
वराहकवचं यस्तु प्रत्यहं पठते यदि ॥ ११ ॥

शत्रुपीडाविनिर्मुक्तो भूपतित्वमवाप्नुयात्।
लिखित्वा धारयेद्वास्तु बाहुमूले गलेऽथ वा ॥ १२ ॥

भूतप्रेतपिशाचाद्याः यक्षगन्धर्वराक्षसाः।
शत्रवो घोरकर्माणो ये चान्ये विषजन्तवः।
नष्टदर्पा विनश्यन्ति विद्रवन्ति दिशो दश ॥ १३ ॥

श्री पार्वती उवाच
तत् ब्रूहि कवचं मह्यं येन गुप्तो जगत्त्रये।
सञ्चरेत् देववन्मर्त्यः सर्वशत्रुविभीषणः।
येनाप्नोति च साम्राज्यं तन्मे ब्रूहि सदाशिव ॥ १४ ॥

श्री शङ्कर उवाच
शृणु कल्याणि वक्ष्यामि वाराहकवचं शुभम्।
येन गुप्तो लभेन्मर्त्यो विजयं सर्वसंपदम् ॥ १५ ॥

अङ्गरक्षाकरं पुण्यं महापातक नाशनम्।
सर्वरोगप्रशमनं सर्वदुर्ग्रहनाशनम् ॥ १६ ॥

विषामिचारकृत्यादिशत्रुपीडानिवारणम् ।
नोक्तं कस्यापि पूर्वं हि गोप्यात् गोप्यतरं यतः ॥ १७ ॥

वराहेण पुरा प्रोक्तं मह्यं च परमेष्ठिने ।
युद्धेषु जयदं देवि शत्रुपीडानिवारणम् ॥ १८ ॥

वराहकवचात् गुप्तो नाशुभं लभते नरः ।
वराहकवचस्यास्य ऋषिर्ब्रह्मा प्रकीर्तितः ॥ १९ ॥

छन्दोऽनुष्टुप् तथा देवो वराहो भूपरिग्रहः ।
प्रक्षाल्य पादौ पाणी च सम्यगाचम्य वारिणा ॥ २० ॥

कृतस्वाङ्गकरन्यासः सपवित्र उदङ्मुखः ।
ओं भूर्भुवः सुवरिति नमो भूपतयेऽपि च ॥ २१ ॥

नमो भगवते पश्चात् वराहाय नमस्तथा ।
एवं षडङ्गं न्यासं च न्यसेदङ्गुलिषु क्रमात् ॥ २२ ॥

नमः श्वेतवराहाय महाकोलाय भूपते ।
यज्ञाङ्गाय शुभाङ्गाय सर्वज्ञाय परात्मने ॥ २३ ॥

स्रवतुण्डाय धीराय परब्रह्मस्वरूपिणे ।
वक्रदंष्ट्राय नित्याय नमोऽन्तैर्नामभिः क्रमात् ॥ २४ ॥

अङ्गुलीषु न्यसेद्विद्वान् करपृष्ठतलेष्वपि ।
ध्यात्वा श्वेतवराहं च पश्चात् मन्त्रमुदीरयेत् ॥ २५ ॥

ओं श्वेतं वराहवपुषं क्षितिमुद्धरन्तं
शङ्घारिसर्ववरदाभययुक्तबाहुम् ।
ध्यायेन्निजैश्च तनुभिः सकलैरुपेतं
पूर्णं विभुं सकलवाञ्छितसिद्धयेऽजम् ॥ २६ ॥

वराहः पूर्वतः पातु दक्षिणे दण्डकान्तकः ।
हिरण्याक्षहरः पातु पश्चिमे गदया युतः ॥ २७ ॥

उत्तरे भूमिहृत् पातु अधस्ताद्वायुवाहनः।
ऊर्ध्वं पातु हृषीकेशो दिग्विदिक्षु गदाधरः ॥ २८ ॥

प्रातः पातु प्रजानाथः कल्पकृत् सङ्गमेऽवतु।
मध्याह्ने वज्रकेशस्तु सायाह्ने सर्वपूजितः ॥ २९ ॥

प्रदोषे पातु पद्माक्षो रात्रौ राजीवलोचनः।
निशीन्द्रगर्वहा पातु पातूषः परमेश्वरः ॥ ३० ॥

अटव्यामग्रजः पातु गमने गरुडासनः।
स्थले पातु महातेजाः जले पात्ववनीपतिः ॥ ३१ ॥

गृहे पातु गृहाध्यक्षः पद्मनाभः पुरोऽवतु।
झिल्लिकावरदः पातु स्वग्रामे करुणाकरः ॥ ३२ ॥

रणाग्रे दैत्यहा पातु विषमे पातु चक्रभृत्।
रोगेषु वैद्यराजस्तु कोलो व्याधिषु रक्षतु ॥ ३३ ॥

तापत्रयात् तपोमूर्तिः कर्मपाशाच्च विश्वकृत्।
क्लेशकालेषु सर्वेषु पातु पद्मापतिर्विभुः ॥ ३४ ॥

हिरण्यगर्भसंस्तुत्यः पादौ पातु निरन्तरम्।
गुल्फौ गुणाकरः पातु जङ्घे पातु जनार्दनः ॥ ३५ ॥

जानू च जयकृत् पातु पातूरु पुरुषोत्तमः।
रक्ताक्षो जघने पातु कटिं विश्वंभरोऽवतु ॥ ३६ ॥

पार्श्वे पातु सुराध्यक्षः पातु कुक्षिं परात्परः।
नाभिं ब्रह्मपिता पातु हृदयं हृदयेश्वरः ॥ ३७ ॥

महादंष्ट्रः स्तनौ पातु कण्ठं पातु विमुक्तिदः।
प्रभञ्जनपतिर्बाहू करौ कामपिताऽवतु ॥ ३८ ॥

हस्तौ हंसपतिः पातु पातु सर्वाङ्गुलीर्हरिः।
सर्वाङ्गुलिबुकं पातु पात्वोष्ठौ कालनेमिहा ॥ ३९ ॥

मुखं तु मधुहा पातु दन्तान् दामोदरोऽवतु।
नासिकामव्ययः पातु नेत्रे सूर्येन्दुलोचनः ॥ ४० ॥

फालं कर्मफलाध्यक्षः पातु कर्णौ महारथः।
शेषशायी शिरः पातु केशान् पातु निरामयः ॥ ४१ ॥

सर्वाङ्गं पातु सर्वेशः सदा पातु सतीश्वरः।
इतीदं कवचं पुण्यं वराहस्य महात्मनः ॥ ४२ ॥

यः पठेत् शृणुयाद्वापि तस्य मृत्युर्विनश्यति।
तं नमस्यन्ति भूतानि भीताः साञ्जलिपाणयः ॥ ४३ ॥

राजदस्युभयं नास्ति राज्यभ्रंशो न जायते।
यन्नामस्मरणात् भीताः भूतवेताळराक्षसाः ॥ ४४ ॥

महारोगाश्च नश्यन्ति सत्यं सत्यं वदाम्यहम्।
कण्ठे तु कवचं बद्ध्वा वन्ध्या पुत्रवती भवेत् ॥ ४५ ॥

शत्रुसैन्यक्षयप्राप्तिः दुःखप्रशमनं तथा।
उत्पातदुर्निमित्तादिसूचितारिष्टनाशनम् ॥ ४६ ॥

ब्रह्मविद्याप्रबोधं च लभते नात्र संशयः।
धृत्वेदं कवचं पुण्यं मान्याता परवीरहा ॥ ४७ ॥

जित्वा तु शाम्बरीं मायां दैत्येन्द्रानवधीत् क्षणात्।
कवचेनावृतो भूत्वा देवेन्द्रोऽपि सुरारिहा ॥ ४८ ॥

भूम्योपदिष्टकवचधारणान्नरकोऽपि च।
सर्वावध्यो जयी भूत्वा महतीं कीर्तिमाप्तवान् ॥ ४९ ॥

अश्वत्थमूलेऽर्कवारे नित्यं पुष्करिणीतटे।
वराहकवचं जप्त्वा शतवारं पठेद्यदि ॥ ५० ॥

अपूर्वराज्यसंप्राप्तिं नष्टस्य पुनरागमम्।
लभते नात्र सन्देहः सत्यमेतन्मयोदितम् ॥ ५१ ॥

जप्त्वा वराहमन्त्रं तु लक्ष्मिकं निरन्तरम्।
दशांशं तर्पणं होमं पायसेन घृतेन च ॥ ५२ ॥

कुर्वन् त्रिकाल सन्ध्यासु कवचेनावृतो यदि।
भूमण्डलाधिपत्यं च लभते नात्र संशयः ॥ ५३ ॥

इदमुक्तं मया देवि गोपनीयं दुरात्मनाम्।
वराहकवचं पुण्यं संसारार्णवतारकम् ॥ ५४ ॥

महापातक कोटिघ्नं भुक्तिमुक्तिफलप्रदम्।
वाच्यं पुत्राय शिष्याय सद्गृताय सुधीमते ॥ ५५ ॥

श्री सूतः

इति पत्युर्वचः श्रुत्वा देवी सन्तुष्टमानसा।
विनायकगुहौ पुत्रौ प्रपेदे द्वौ सुरार्चितौ ॥ ५६ ॥

कवचस्य प्रभावेन लोकमाता च पार्वती।
य इदं शृणुयान्नित्यं यो वा पठति नित्यशः।
स मुक्तः सर्वपापेभ्यो विष्णुलोके महीयते ॥ ५७ ॥

॥ इति श्रीवराह कवचम् संपूर्णम् ॥